

NS Ziņu biļetens

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1104

11.05.2024 (135)

Mihaels Kūniens (Michael Kühnen)

Otrā revolūcija II sējums: Tautas valsts

1. daļa

FOREWORD

"Tautas valsts" ir otrais sējums maniem programmatiskajiem rakstiem par gaidāmo Otro revolūciju.

Pirmajā sējumā "Ticība un cīņa" (Glaube und Kampf) galvenokārt tika aplūkots jaunās paaudzes nacionālsociālistu pasaules redzējums, bet šoreiz runa ir par visu vāciešu jaunā Reiha formu un dizainu.

Mūsu galvenā prasība ikdienas politiskajā cīņā ir:

"LIFT NS BAN!"

Jo bez atjaunotās Nacionālsociālistiskās vācu strādnieku partijas brīvas attīstības nebūs nacionālās atdzimšanas. Tomēr šis mērķis, kas biedrības biedru lokā ir neapstrīdams, joprojām sastopas ar plašu neizpratni plašā sabiedrībā:

Neapmierinātība ar sastingušo partiju sistēmu pieaug, un arī nacionālsociālisms arvien vairāk tiek vērtēts pozitīvi. Taču pārāk bieži nacionālsociālisms tiek uztverts kā 1945. gadā bez pēdām pazudis valdīšanas veids, nevis kā ideja, kurā ir atbilde uz šodienas un nākotnes problēmām. Tādējādi pieaugošā interese par Ādol-

fu Hitleru, viņa ideju un valsti ir vairāk vēsturiska nekā politiska. Mums tas ir jāmaina, ja vēlamies, lai mūs nopietni uztvertu kā revolucionāru spēku tautas vidū.

Mēs vairs nevēlamies, lai mūs uzskatītu par "uniformu fetišistiem", par "Hitlera harlekiniešiem", mēs atspēkojam kreisajā pusē stāvošā gara lozungu. Mēs plānojam revolūciju no labās puses un parādām dzīvas kustības tradīcijas un pārvērtības, kuras sapņi nav apglabāti:

Sapņi par likumu un brīvību, par dzīves telpu un pasaules varu, par rasi un nāciju, par Rietumiem un ebreju jautājuma galīgo risinājumu, par trešo ceļu ārpus kapi-tālisma un komunisma, par Volksgemeinschaft der Deutschen.

Šajā otrajā sējumā es vēlos šos sapņus ietērt stingrā formā, nevis lai radītu dogmu - mēs neesam akli dogmatiski -, bet lai iezīmētu jaunas, skaistākas Vācijas aprises. Es nenodarbojos ar valsts filozofiju, es nesagatavoju valdības programmas projek-tu, bet, tāpat kā bija nepieciešams no jauna izklāstīt mūsu idejas principus, nepārvēršot pasaules uzskatu par ideoloģiju, tāpat mums ir jāizklāsta mūsu idejas par nacionālsociālistisko tautas valsti nākotnē, taču tādējādi neiespiežot daudzpusīgo tautas kustību sasiet striktā žaketē. Detaļas ir atstātas revolucionārajai attīstībai, bet principi ir jāpauž.

Iespējams, daži biedri mani apsūdzēs, ka es vēlos falsificēt vai pārinterpretēt pa-tiesības un idejas, kas uz visiem laikiem ir izklāstītas "Mein Kampf". Nekas nevar būt tālāk no manas domas!

Līderis Ādolfs Hitlers, viņa darbs un dzīve ir un paliek visaugstākā autoritāte un nesasniedzams paraugs ikvienam īstam nacionālsociālistam, - taču laiks nestāv uz vietas; idejai un kustībai ir jāspēj mainīties, neatsakoties no saviem principiem; katoļu baznīca mums to ir pierādījusi gadsimtu gaitā.

Un mums - nacionālajai un sociālistiskajai jaunatnei okupētajā un sagrautajā valstī - ir tiesības domāt par ceļu uz uzvaru. Nostalgija nevar aizstāt politiku!

Tāpēc es izvēlējos šo terminu kā apakšvirsrakstu:

Nacionālsociālisms starp Luiju Napoleonu un Mao Ce-tunu, kas dažiem vecajiem kampaņas dalībniekiem var šķist atsvešinošs. Protams, es neapgalvoju, ka dižā korsikāņa brāļadēls un veiksmīgais ķīniešu revolucionārs bija nacionālsociālisti, lai gan saskarsmes punkti ar bonapārtismu un maoismu noteikti ir. Taču runa ir par ko citu:

Luija Napoleona Otrā Francijas impērija mums ir pierādījums tam, ka liels varo-nis, neraugoties uz savu neveiksmi varas politikā, var iedvesmot mazākos mazbēr-

nus veiksmīgai reorganizācijai.

Taču Mao Ce-tuns mums pierādīja, ka revolūcijai nav obligāti jābeidzas ar sātīgu, pašapmierinātu birokrātisko partijas ierēdņu "jauno klasi". Viņš parādīja revolucionāriem visā pasaulē, ka pastāvīgi atjaunojoša partija var novērst draudošās reakcijas briesmas.

Bet trešajam politiskajam paraugam mūsu Reiha spožās atdzimšanas veidošanā jābūt Ernstam Rēmam, SA štāba priekšniekam, kurš radīja "otrās revolūcijas" koncepciju un atdeva par to savu dzīvību.

Taču tas viss iegūst jēgu tikai uz Ādolfa Hitlera milzīgās figūras fona un atmiņu par Lielvācijas reihu, kas divpadsmit gadus piepildīja vāciešu ilgas - ilgas pēc lieluma, cieņas, godības, slavas, brīvības un sociālā taisnīguma - un kas krita ie-
naidnieku pārkuma un reakcijas nodevības dēļ. Mūsu tēvu mantojums dzīvo mūsos.

Kādu dienu atriebības diena pienāks!

Dažos aspektos es atkārtošu to, ko jau teicu "Ticībā un cīņā", bet tagad mēs to redzam citā kontekstā; pārējā Dr. Gēbelss mūs ir mācījis, ka patiesību nevar teikt pietiekami bieži.

Arī šīs rindas es rakstu ieslodzījumā, un es apzinos sava atklātā vārda bīstamību.

Bet es esmu brīvs pēc dzimšanas! Es esmu vācietis, nevis okupācijas republikānis! Ko man rūp 45. gada uzvarētāju politiskie apmetņi? Es izsaku savu viedokli!

Runa ir par Vāciju. Kurš vēlas glēvi atkāpties?

SAULE MUMS NEKAD NEAIZIET!

1. VALSTS

"Impērija ir miers!" - Luijs Napoleons

Vēstures piemērs: Otrā impērija

1815. gadā Napoleons piedzīvoja galīgo sakāvi.

Vaterlo kauja - no Francijas puses tik un tā tikai jaunu, nepieredzējušu puisi un vecu, gadiem ilguša Eiropas kara veterānu slaktiņš - tika zaudēta; dižais korsikānis tika izsūtīts uz Svētās Helēnas salu, kur pēc gadiem nomira rūgts un vientuļš.

Līdz ar viņa sakāvi, viņa nāvi - šķīta, ka arī viņa sapņi ir miruši. Varenā Francijas impērija, kas ar karu bija aptvērusi visu Eiropu un galu galā tajā dominēja, tika sagrauta. No viņa vairs nebija palikušas nekādas pēdas. Napoleona impērijas simboli, tituli un idejas tika aizliegti visā Eiropā - pat sakautajā un pazemotajā Francijā. Ērgļi gulēja vēstures putekļos, aprakti zem asiņu upēm un uzvarētāju lāstiem.

Impērijas maršāļi un augstmaņi tika vajāti un dzīvoja nožēlojamu dzīvi, ja vien viņi nekalpoja uzvarētāju Francijai noteiktajai sistēmai - Anklēna režīmam, reakcionārai karaļa varai. Troņa mantinieks, Napoleona vienīgais dēls, tika audzināts kā Austrijas princis un nomira jauns.

Francūži, kas imperatora laikā bija kontinenta saimnieki, kas bija dedzīgi uzmundrinājuši savu imperatoru slavas un panākumu dienās gandrīz līdz pat rūgtajam galam, bija izsīkuši. Viņa armijas masa bija palikusi Krievijā, gvarde bija upurējusi sevi pēdējā kaujā - bez panākumiem un šķietami bez mērķa. Simtiem tūkstošu labāko bija krituši, un tomēr imperators bija zaudējis.

Francijā tika runāts par Cēzara māniju, par asiņainu zvēru, par megalomāni, kas upurējis savu tautu nevaldāmām personīgām ambīcijām, veltīgai alkai pēc slavas. Tiem, kas vēl aizvien pacēla balsi, aizstāvēt bijušo režīmu, kurš bija pazudis bez pēdām, izdzēsts no zemes virsas, draudēja sabiedrisks viedoklis vai restaurācijas pakalpiņi, kas viņus varēja sadragāt. Bija tikai daži imperatoram lojāli piekritēji, bez drosmes un bez cerībām. Impērija - tā bija pastāvējusi tikai desmit gadus - bija sapnis. Neizpildāmas ilgas dažiem uzticīgajiem, pārdzīvots murgs lielākajai daļai.

-

Pēc vairākiem gadiem, kad imperatora zārks tiek pārvests no Svētās Helēnas salas uz Parīzi, cilvēku noskaņojums ir mainījies. Vecie saucieni "*Lai dzīvo imperators!*" - *Lai dzīvo imperators!*"

Lielā mirušā brāļi un maršruti stāv zārka priekšā vēsturiskajos tērpos. Bet tā bija tikai melanholija, nevis nākotne. Pūļa saucieni - nebūt ne tautas vairākuma - bija par mirušo, no kura uzvarām bija palikušas tikai atmiņas. Nebija ne mantinieka, ne cerības uz jaunu sākumu. Kādam tam bija jābūt?

Visas Eiropas valstis bija vienojušās nekad vairs nepieļaut Napoleonu franču nācijas galvgalī; tās visiem spēkiem atbalstīja korumpēto karalisti. Šī sistēma nebija īpaši populāra tautā, taču tā nodrošināja zināmu labklājību, ekonomisko stabilitāti un mieru. Un tā nemitīgi brīdināja par baisajām sekām, kas neizbēgami sekos bonapārtismam, kurš jau vienreiz tautai bija nesis katastrofu. Ikvienu imperatoram lojālu vāju grupu kustība tika apspiesta. Tauta palika vienaldzīga.

Tālajā Šveicē tolaik sēdēja jauns vīrietis, kuram bija ārpasaules, traki sapņi; savā dzimtajā valodā - franču - viņš runāja ar dīvainu, vācu akcentu, un Francijā viņam bija aizliegts iebraukt. Viņa vārds bija Luijs Napoleons, imperatora brāļadēls.

Viņš nebija ģēnijs, bet nebija arī muļķis. Viņš nebija pārliecinoša, visu aizraujoša personība kā viņa tēvocis, bet viņam bija drosme: drosme trakot! Vai tas nebija neprātīgi no šī jaunā piedzīvojumu meklētāja puses pretendēt uz Francijas imperatora troni? Lielākā daļa cilvēku tikai smējās, daži aizdomīgi vēroja viņa aktivitātes, tikai daži tūkstoši cilvēku viņam ticēja:

Napoleona karu veterāni un daži jaunieši, kuri uzskatīja, ka aizdusa aizgājušās karalistes buržuāziskajā laikmetā. Smējējiem bija taisnība: divi smieklīgi apvērsuma mēģinājumi princim neizdodas; otrais noved pie viņa aresta un gadiem ilga ieslodzījuma, no kura viņam beidzot izdodas aizbēgt uz ārzemēm, atstājot aiz sevis savu sapņu drupas.

Trīsdesmit gadus pēc impērijas pastāvēšanas beigām Restaurācijas stabilitāte sāka mazināties. Pieauga ekonomiskās grūtības, strādnieki un jaunatne sacēlās, karalis bēga.

1848. gadā, 33 gadus pēc Vaterlo, revolūcija uzvar.

Bonapartisti bija tikai daļa no šīs revolucionārās brīvības kustības, un nebūt ne lielākā. Drīzāk sapņotāju un piedzīvojumu meklētāju mazākums, taču aizliegumi beidzot bija krituši! Joprojām diez vai kāds domāja, ka atjaunota impērija ir iespējama, - tikai daži to vēlējās, taču bonapartiešiem tagad bija atļauts atklāti pieminēt mirušā imperatora sasniegumus un diženumu, un šajos mēnešos Napoleons beidzot kļuva par nacionālo varoni. Tāds viņš ir palicis līdz pat šai dienai.

Tā paša gada prezidenta vēlēšanas jaunajai republikai atnesa sensāciju. Neviena no daudzajām politiskajām grupām valstī to nebija gaidījusi :

Luijs Napoleons, kuru gandrīz neviens Francijā personīgi nepazina, kura sekotāji pirmo reizi pēc gadu desmitiem ilgušiem aizliegumiem bija atklāti parādījušies, kurš līdz šim franču uzmanību bija piesaistījis tikai neveiksmīgiem piedzīvojumiem, ar pārliecinošu balsu vairākumu tika ievēlēts par prezidentu! "Francija ir ievēlējusi nevis personu, bet gan vārdu - Napoleonu," teica politiķi.

Taču tam sekoja vēl vairāk sajūtu. Pārsteigtās un šokētās ārvalstu lielvalstis bija bezspēcīgas notikušā fakta priekšā. Tās draudēja, ka pieņems prezidentu Napoleonu, bet nekad - imperatoru Napoleonu.

"Impērija nozīmē karu!" viņi sacīja, un Francijā prinča prezidenta pretinieki to atkārtoja miljons reižu. Viņiem visiem Impērija nozīmēja: karu, paplašinātas robežas, nemitīgas kaujas, pakļautu Eiropu, atjaunotu pasaules impēriju romiešu tradīcijās. Ārzemju valstis to nevarēja pieņemt, un paši franči baidījās no jauna visu valstu iznīcināšanas kara izdevuma pret Napoleona Franciju.

Prinča prezidentam, šķiet, bija palikuši tikai divi ceļi:

Luijs Napoleons varēja pārņemt tēvoča mantojumu tur, kur viņš bija cietis neveiksmi, un uzsākt karu. Tikai nedaudzi viņam būtu sekojuši, un viņš nebūtu mantojis imperatora militāro ģēniju. Kā viņš varēja cerēt uz uzvaru tur, kur lielais mirušais vīrs tika sakauts?

Otrs veids bija atteikties no imperatora troņa un pārveidot bonapārtismu par demokrātisku republikānisku kustību. Tā būtu bijusi atteikšanās no pamatiem.

Lūla Napoleons izvēlējās trešo ceļu, kas pārsteidza visus, nodrošināja viņam vietu vēsturē un padarīja viņu par politisko paraugu mums, nacionālsociālistiem. Viņš ceļoja pa savu valsti, veicinot Napoleona impērijas atjaunošanu. Taču katra viņa runa beidzās ar izaicinošu, sākumā neticami skanējušu paziņojumu: **"Impērija ir miers!"**.

Luijs Napoleons neizdeva lielo mantojumu, kuram viņš jutās uzticīgs, viņš tikai izdarīja secinājumus par sava tēvoča sakāves sekām, neskarot viņa slavu un nemainot savus mērķus:

- Francija kā lielvara, taču pateicoties ekonomiskajiem panākumiem un tehniskajam progresam.
- Mainīt robežas - bet ar ekonomiska un politiska spiediena palīdzību.
- Francija kā izšķirošā lielvara kontinentā - taču ar prasmīgas diplomātijas palīdzību.
- romiešu tradīcijas - bet bez kara.

"Impērija ir miers!"

Luijs Napoleons atgādināja par imperatora lielajiem iekšzemes sasniegumiem - administrāciju, tieslietām, tautas pašapziņas un pašpārliecinātības celšanu, tautas vienotību un entuziasmu - un solīja tos turpināt.

"Impērija ir miers! Man, tāpat kā imperatoram, ir jāveic lieli iekarojumi," sacīja

princis prezidents un pēc tam runāja par nabadzības izskaušanu, tehnisko un ekonomisko progresu un Francijas iekšējo varenību.

1852. gadā Luijs Napoleons atcēla republikānisko konstitūciju un referendumā lielākā daļa franču viņu iecēla imperatora tronī. Viņš nosauca sevi par Napoleonu III. Ārvalstis klusēja. Neiespējamais bija sasniegts:

37 gadus pēc Napoleona pilnīgas sakāves un izstumšanas atkal bija Francijas imperators no Bonapartu nama!

Pārējais ir vēsture. Impērijas laikā, kas bija stabila līdz pat Vācijas militārajai sakāvei 1870. gadā, Francija guva milzīgus panākumus. Radās modernā Parīze, dzelzceļš, valsts atvēršana, industrializācija, gadu desmitiem ilgā arbitra loma kontinentā. Luijs Napoleons nebija ģēnijs, viņš pildīja savu pienākumu kā franču patriots un dižciltīga cilvēka mantinieks. Par viņu nav pieminekļu, viņš ir aizmirsts.

Taču dižais Napoleons, reiz šķietami neveiksmīgais imperators, tiek uzskatīts par izcilāko pagājušā gadsimta francūzi - un, iespējams, tāds viņš arī bija. Tas, ko viņš sāka un viņa brāļadēls turpināja, sākot no nulles, izveidoja Franciju par Lielo nāciju.

Likums un brīvība

Valsts dzīvē ir trīs politikas līmeņi:

- Vēsturiskais uzdevums un nācijas dzīves jēga
- Valsts, valdības un ekonomikas pārvaldība
- Atsevišķa pilsoņa personīgās dzīves sfēras veidošana.

Kad mēs domājam par nacionālsociālistisko tautas valsti, pirmais līmenis - mūsu vēsturiskās eksistences jēga - liek mums domāt par sevi. Tāpat kā indivīds izmirst par savu laimi un savu dzīvi, ja viņam neizdodas to piepildīt ar jēgu, tā arī tauta krīt pašiznīcībā, ja tā aplamīgi izprot savu vēsturisko misiju, vairs neredz sevī jēgu vai atšķirīgas sajūtas cīnās par masu dvēseli.

Šāda situācija ir uzkrītoša Rietumu demokrātiskajos režīmos. Tās sevi dēvē par "plurālistiskām sabiedrībām", t. i., tās piešķir - pat ja tikai teorētiski - pilnīgu brīvību ikvienai politiskai, ideoloģiskai un reliģiskai pārliecībai. Mūsu pētījumā par liberālo kapitālismu mēs jau esam konstatējuši, ka, piemēram, VFR šī brīvība ir ļoti ierobežota:

Pastāv tā sauktā "Brīvības demokrātijas pamatnoteikumi" (FDGO), kas ir uzskatāmi par saistošu okupācijas Vācijas sabiedrības pamatu un tādējādi veido liberālistisko ideoloģisko valsti. Patiesībā FDGO kalpo tikai tam, lai pie varas noturētu nelielu tautai svešu elementu slāni.

Kamēr demokrāti ikdienā ignorē savus principus, piemēram, pamattiesības uz uzskatu un pulcēšanās brīvību, reālas tiesības vienkāršajiem iedzīvotājiem, piemēram, tiesības uz darbu, ir pilnīgi neesošas, un nav pat mēģināts veidot nacionālās dzīves jēgu, jo praktiskajā politiskajā darbā ir pilnībā atstāts novārtā Pamatlikuma apvienošanās bauslis.

Lai gan Pamatlikums nav pilnīgi slikts pat teorētiski, tas noteikti nav piemērots kā mūsu nācijas kopējais ideoloģiskais pamats. Valdošās kliķes varas uzturēšana bez redzējuma un mērķa nevar būt saistošs pamats.

Tomēr atlikušās brīvības, ko var izmantot šādas grupas, kurās sistēma neredz ienaidnieku, bet tikai sava veida tiesas jokdari, pietiek, lai novērstu mūsu tautas vienotību un tādējādi ļautu tai bezpalīdzīgi dreifēt uz nākotnes klintīm.

Tāpēc mums, nacionālsociālistiem, Rietumu tiesiskajai un sociālajai sistēmai var būt tikai instrumentāla nozīme. Mēs atzīstam demokrātu likumus vēlmē tos likvidēt, lai pavērtu tautai ceļu uz drošu nākotni. Mūsu völkisch eksistences jēga ir jāmeklē citur. Tomēr šīs jēgas pamatnosacījums ir pati nācijas eksistence. Likums un brīvība ir nedalāmi.

Arī vācu tautai ir jāatgūst tiesības uz vienotību un brīvību patstāvīgi veidot savu nacionālo dzīvi. Kamēr Lielvācija nav organizēta kā rīcībspējīga valsts un kamēr tās pastāvēšanu nevar nodrošināt ar miera līgumiem, Vācijas politika vienmēr būs pagaidu un neskaidra. Tikai pamatojoties uz mūsu tautas tiesībām un brīvību, mūsu pārdomas par Volksstaat atrod savu jēgu.

Kā jau minēts iepriekš, Lielvācija ir mūsu tautas dabiskās tiesības. Cīņa par Lielo Vāciju ir izšķirošais kritērijs:

Tas parāda, kurš cīnās par mūsu tautas tiesībām un brīvību un kurš par to tikai runā. Cīņa par Lielo Vāciju Vācijas brīvības kustība ir apvienojusies, un šeit demokrācija jau ir zaudējusi jebkādas morālās tiesības turpināt veidot mūsu tautas likteni!

Ņemot vērā situāciju pasaulē, ir piedodams, ka atkalapvienošanās pat vairāk nekā trīsdesmit gadus pēc pamiera ir palikusi nesasniedzams mērķis. Taču tas ir noziegums pret mūsu tautas vēsturisko misiju, ka demokrāti pieļāva, ka

vienotība šodien netiek uzverta ne kā mērķis, ne kā uzdevums.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFRÄUORGANISATION

Number 100
April 2022 (133)

Der Kampf geht weiter !

Nebst vielen mehr die Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene.

Abendzeit von Movement, Vorbereitung, Verfolgung und Verurteilung haben nicht ausgereicht, um Kern der gesamten Idee unserer heldischen Führer Adolf Hitler zu zerstören.

Alle Nationalisten und sonstige arbeitsfähige Völker und Rassenmenschen stehen schillernd an der Spitze der Bewegung. Die Bewegung ist eine starke geworden, aber die Größe des biologischen Volkstums ist heute auch viel größer als in der Vergangenheit.

Der vornehmste Gegner ist eben dabei, den Völkern – gegen alle weissen Völker (V) – zu bringen. Seine Mittel sind Erziehung, Überzeugung und Kampferziehung.

Ob "legal" oder "illegal", ob in "Kampfbüro" oder im "Strassenkampf", ob mit Propagandamaterial bewaffnet oder auf einem Schiffsfeldzug ausgereist, jeder Nationalist hat sein Pflicht!

Hail Hitler!
Gerhard Lusch

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

NS Ziņu biļetens
www.nsdapao.org

#1005 19.06.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Priekšējais ziņojums
Intervija ar Molliju

Trešā daļa

NSK: Jūsu pašreizējie projekti acimredzot ir saistīti ar filozofiju un mākslu.

Lūdzu, raksturojiet savu viedokli par šādu tēmu ietekmi politikā.

Mollija: Es joprojām cenšos atjaunināt fotogrāfiju, bet pārsvāri esmu koncentrējusies uz Adolfa Hitlera un cilvēces armiju (www.mourningthoscient.com/truth.htm). Šobrīd man ir 21 lapu, un man vēl ir tik daudz darāmā. Otrā pasaules kara izpēti ir absolūta informācijas mīnu lauks. Tu meklē informāciju par vienu lietu un atrodi vēl divas lietas, kas jāpēta. TA ir tāda kā arheoloģa sajūta, kas izrakto apkrato pagātni. Pagātni, kuru viņi nevēlēsies izvērt gaidīt. Mēs varam vēlēties pateikties internetam par informācijas un atbilstošiem. Ocas gaitā ir parādījusies izkārtojti retas lietas no dažādām vietām

Number 179 (133) Fourth 1975 April 20, 2022 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are mass White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gerhard Lusch

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

**NSDAP/AO ir pasaulē lielākais
Nacionālsociālistu propagandas piegādātājs!**

Drukāti un tiešsaistes periodiskie izdevumi daudzās valodās

Simtiem grāmatu daudzās valodās

Simtiem vietņu daudzās valodās

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!

www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!